

SÅ TA DA MINE HENDER

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!

Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, o Jesus min.

Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

T Julie von Hausmann 1862 - M Friedrich Silcher 1842

Takk for at du kom og var med oss i dag!
Familien

Forretter: Oddhild Klevberg

Organist: Irina Girunyan

TANGENS
BEGRAVELSESBYRÅ

© inmemory.no

Ase Elida Karella Jakobsen

* 23.07.1934 † 10.01.2023

Alta kirke
fredag 20. januar 2023

GUD, NÅR DU TIL OPPBRUDD KALLER

Gud, når du til oppbrudd kaller, hele livets dag trer frem:
barndom, ungdom, moden alder, arbeid, hvile, gjerning, hjem.
Alt jeg ser i dødens port: sorg og glede, smått og stort.

Takk for alle livets gleder, tusenfryd ved veiens kant,
takk for sorgens stille steder, takk for hver en venn jeg vant!
Takk for minner, takk for håp, takk for smertens bitre dåp!

Gud, for deg jeg vil meg bøye, skrifte all min synd for deg.
Alt det skjulte ser ditt øye, ser du troens gnist hos meg?
Dårlig lød jeg Jesu bud, fattig var mitt ord om Gud.

Jesus sitter ved mitt leie, han har tid når andre går;
han sin fred meg gir i eie, han det tause sukk forstår.
Sterkest stråler korsets lys midt i dødens kolde gys.

Gud, som meg til arbeid kalte, og som nå meg hvile bød,
du som mine dager talte, og som gav meg livets brød,
hjelp meg i den siste vakt! Kle meg i din hvite drakt!

T Lyder Brun 1913 - M Ludvig M. Lindeman 1864

NÆRMERE DEG, MIN GUD

Nærmere deg, min Gud, nærmere deg,
om det et kors enn er som løfter meg!
Synes meg veien trang, er det dog all min sang:
Nærmere deg, min Gud, nærmere deg!

Vandrer jeg viden om, solen går ned,
mørkt blir det, kun en sten å hvile ved.
I nattens dyp til meg finner du, Gud, din vei.
Nærmere deg, min Gud, nærmere deg!

Stigen jeg skuer reist mot himlen opp.
Englene ferdes der til høyest topp.
Nåde er all din vei, oppad den fører meg,
nærmere deg, min Gud, nærmere deg!

Derfor med våkent sinn, fullt av din pris,
bygger et Betel jeg på Jakobs vis.
Alter blir stenen meg, pilgrimen takker deg:
Nærmere deg, min Gud, nærmere deg!

Evide Gud, til deg lengter min sjel.
Herre, du alltid er min lodd og del.
Tung eller lett min gang, alltid det blir min sang:
Nærmere deg, min Gud, nærmere deg!

T Sarah Adams 1840 - M Lowell Mason 1856

O BLI HOS MEG!

O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei -
o du som ei forandres, bli hos meg!

Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!

Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet.
Hvor er vel dødens brodd? Jeg frykter ei.
Du som har seiret, Herre, bli hos meg!

O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

T H. F. Lyte 1847 - M William Henry Monk 1861